

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 1190/256/2009

DECIZIA PENALĂ NR. 927/P

Ședința publică din 7 octombrie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE – Zoița Frangu

Judecător - Marius Cristian Epure

Judecător – Dan Iulian Năstase

Grefier Iulia Chiru

Cu participare procuror Alina Vasilescu

Pe rol judecarea recursurilor penale declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, împotriva deciziei penale nr. 174/11.05.2011, pronunțată de Tribunalul Constanța, în dosarul penal nr. 1190/256/2009, având ca obiect favorizarea infractorului (art. 264 cod penal).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4.10.2011 și au fost consemnate în încheierea de ședință, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar completul de judecată având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 07.10.2011, când a pronunțat următoarea decizie.

CURTEA ,

Asupra recursului penal de față:

Prin sentința penală nr. 1113/P/25.05.2010 a Judecatoriei Medgidia pronunțată în dosarul nr. 1190/256/2009 s-a dispus:

- În baza art. 332 alin. 2, cod procedură penală, respinge cererea formulată de inculpat, prin apărător cu privire la restituirea cauzei procurorului în vederea refacerii urmăririi penale.

- În baza art. 11 alin. 2 lit. a, rap. la art. 10 alin. 1 lit. d cod procedură penală, achită pe inculpatul (...) pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut ca, prin rechizitoriul din data de 11 03 2008 dat în dosarul nr. 912/P/2006 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța și înregistrat la Judecătoria Medgidia sub nr. 1190/256/2009 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului (...), acesta fiind acuzat de săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului, prevăzută de art. 264 cod penal.

De menționat ca, prin rechizitoriul nr.636/P/2996 din 03 mai 2006 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților (...) (minor) pentru comiterea infracțiunilor de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni,

prev. de disp. art. 323 alin. 1 și 2 C. pen., ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice, prev. de [disp.art.321](#) alin. 1 și 2 C. pen.,cu aplic. art. 75 lit. a C. pen., distrugere, prev. de disp. art. 217 alin. 1 C. pen., cu aplic. art. 75 lit. a C. pen. (3 infracțiuni), toate cu aplic. art. 33 lit. a C. pen.

Prin același rechizitoriu, s-a dispus disjungerea cauzei sub aspectul comiterii infracțiunii de favorizarea infractorului, prev. de disp. art. 264 alin. 1 C. pen. față de înv. (...), primarul municipiului Medgidia și investirea Inspectoratului de Poliție Județean Constanța cu efectuarea de cercetări penale separat.

Prin [sent. pen. nr. 2830](#) din 15.12.2006, pronunțată în dos.nr.746/256/2006 (dosar vechi 2046/2006), file 76-84, Judecătoria Medgidia a dispus condamnarea celor șapte inculpați majori la pedepse de câte 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice, prev. de art. 321 alin. 1 și 2 C. pen. și la pedepse de câte 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunilor de distrugere, prev. de disp. art. 217 alin. 1 C. pen., urmând să execute prin contopire pedeapsa cea mai grea de câte 2 ani închisoare fiecare, iar inculpatul minor (...) a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru comiterea infr. de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice prev. de art. 321 alin. 1 și 2 C. pen., cu aplic. art. 99 și urm. C.pen., și câte 3 luni închisoare pentru infracțiunile de distrugere, prev. de art. 217 alin. 1 C. pen., cu aplic. art. 99 și urm. C. pen., urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare, cu suspendare sub supraveghere, pe durata unui termen de încercare de 2 ani.

La ultimul termen de judecată, în prezenta cauza, dedusa judecatii, cu ocazia dezbaterilor inculpatul, prin apărător a invocat necesitatea trimiterii cauzei procurorului în vederea refacerii urmăririi penale, în condițiile art. 332 cod procedură penală.

În esență s-a invocat faptul că, procurorul care a efectuat urmărirea penală nu îndeplinea condițiile imparțialității și obiectivității și ar fi trebuit să se retragă din acest dosar.

Instanța remarcă faptul că urmărirea penală a fost efectuată chiar de procurorul față de care se presupune că inculpatul a desfășurat o parte din activitatea sa de favorizare a infractorului, activitate pe care de altfel același procuror o descrie în rechizitoriu și o încadrează în conținutului infracțiunii prevăzute de art. 264 cod penal: ***„În timp ce procurorul(același procuror ce instrumentat și urmărirea penală în cauza de față, sn) audia pe unul dintre infractori, a pătruns, fără nici o justificare, în sediul parchetului înv. (...), care i-a cerut jandarmului ce asigura paza unității, (...), să fie condus la procurorul de caz, fiindcă dorește să discute cu acesta.***

Jandarmul (...)cu gradul de (...)în cadrul UM 0406 Constanța Jandarmi, i-a cerut învinuitului să aștepte pe holul la intrarea în parchet până când va anunța procurorul, după care s-a deplasat la biroul în care se efectua ancheta și i-a adus la cunoștință procurorului despre prezența primarului în sediul parchetului, care dorește să aibă o întrevedere.

„....., procurorul de caz a întrerupt ancheta, ceea ce a condus la perturbarea actului de justiție și l-a invitat pe învinuit într-un alt birou, unde i-a precizat că, nu se justifică prezența sa în sediul parchetului, ci, dimpotrivă, creează o stare de pericol pentru normala desfășurare a activității de înfăptuire a justiției, fapt pentru care, l-a invitat să părăsească parchetul, fiind informat de îndată primul procuror care, a sosit

la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Medgidia și a rămas până la finalizarea activității de urmărire penală de către procurorul de caz, din noaptea de 09.04.2006, după cum rezultă din declarațiile lucrătorilor de poliție aflate la dosarul cauzei.”

Cererea prin care procurorul era invitat să se abțină a fost calificată drept o cerere de recuzare și soluționată ca atare. Cererea a fost respinsă și urmărirea penală a fost continuată de același procuror.

Ca urmare a considerării ca lipsit de obiectivitate a procurorului ce a instrumentat urmărirea penală, inculpatul a considerat că a fost lipsit de posibilitatea de a se apăra în mod corespunzător datorită faptului că același procuror a respins toate cererile de probatorii ale inculpatului și efectuat actele de instrucție penală unilateral, numai în defavoarea inculpatului.

Instanța mai reține și faptul că aspectele acestea au mai fost invocate alături de solicitarea de a se constata nelegala sesizare a instanței(cf. art. 300 alin. 2 cod procedură penală), și **în cursul cercetării judecătorești printr-o cerere ce poartă titlul „Excepții” – filele 57 – 58 din dosar.**

Prin încheierea din data de 01 07 2009(filele 62 – 64 dosarul instanței), instanța a respins cererile inculpatului privind trimiterea cauzei procurorului, fie pentru refacerea actului de sesizare fie pentru refacerea urmăririi penale.

Întrucât există deja o soluție cu privire la cele invocate de inculpat instanța va respinge solicitarea inculpatului cu același conținut, instanța însușindu-și soluția pronunțată de completul anterior în data de 01 07 2009, chiar dacă nu pentru aceleași argumente expuse în încheiere citată mai sus.

Efectuarea urmăririi penale de către același procuror față de care se presupune că s-au efectuat acțiuni ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizare a infractorului nu reprezintă un motiv întemeiat care să atragă nulitatea actelor de urmărire penală întocmite de acesta sau sub supravegherea acestuia. În acest caz nu funcționează o prezumție de lipsă de obiectivitate sau imparțialitate, iar prezumția obiectivității nu a fost răsturnată prin dovedirea contrariului.

Cu toate acestea instanța apreciază că participarea aceluiași procuror la urmărirea penală a inculpatului din prezenta cauză reprezintă o eroare de tactică, mai ales sub aspectul posibilității reținerii faptelor petrecute, în particular în biroul procurorului, în lipsa unor martori chestiunea nefiind altceva decât o afirmație a procurorului strecurată în cuprinsul rechizitoriului ce nu poate primi nici o valență în ansamblul probator.(asupra acestui aspect se va reveni când se va face analiza materialului probatoriu).

Din examinarea probelor administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cercetare judecătorească, instanța apreciază că acuzația adusă inculpatului este nefondată și se impune achitarea acestuia, pentru argumentele ce vor urma în continuare.

Infracțiunea reținută în sarcina inculpatului are ca situație premisă, calitatea de infractori a numiților (...)și (...) și infracțiunile pentru care aceștia au fost condamnați..

Situația, pe fondul căreia inculpatul a fost acuzat de săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului este detaliată în rechizitoriu și hotărârile judecătorești prin care cei implicați au fost condamnați, astfel că descrierea acesteia în detaliu nu mai este necesară. De altfel, nici nu se poate reține o situație diferită față de cea reținută de instanțele judecătorești prin hotărârile citate mai sus.

Se va mai reține că pentru aceeași infracțiune(pentru o parte din activitatea de care este acuzat inculpatul) a fost cercetat și fostul (...) al Poliției Mun. Medgidia, comisarul (...). Dar datorită calității acestuia, s-a dispus disjungerea cauzei și învestirea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța cu cercetarea acestuia.

Prin rezoluția din data de 13 07 2006 dată în dosarul nr. 303/P/2006 s-a dispus neînceperea urmăririi penale întrucât:”nu rezultă că, comisarul (...) sau primarul (...), ar fi ajutat pe inculpații susmenționați înainte sau în timpul comiterii infracțiunilor susmenționate și nici nu au îngreunat sau zădărnicit urmărirea penală”.

Instanta de fond a retinut ca, în cadrul Primăriei Mun. Medgidia, exista funcția de consilier personal a primarului pentru chestiuni legate de integrarea romilor în comunitate. Această calitate o îndeplinea numitul (...), unul dintre cei bănuți de săvârșirea celor petrecute în data de 09 04 2006 la clubul sau discoteca „(...)” din mun. Medgidia.

De asemenea, s-a reținut și existența unor protocoale de colaborare între mun. Medgidia, prin structura din subordinea Primarului – Poliția Comunitară și Poliția Națională – Poliția Mun. Medgidia(filele 241- 257 dosar urmărire penală), dar cel care era aplicabil la data de 09 04 2006 este protocolul din data de 15 02 2006(filele 241 – 244 dosar urmărire penală).

În dimineața zilei de 09 04 2006 - orele 07.00 – 7,30, la clubul (...) din Medgidia a avut un loc o altercație violentă, în desfășurarea căreia s-a folosit și o armă de foc. În timpul agresiunilor, localul a suferit distrugerii precum și două autoturisme aflate în apropiere. De asemenea, unele persoane prezente au suferit vătămări corporale.

Întrucât locuința(și conform declarației martorului (...))sediul unei filiale a PDL, informație ce nu este confirmată și din surse oficiale) folosită de o parte ai membrilor (...)a fost presupus atacată de membrii „grupării conduse” de (...), a fost anunțată poliția. În urma solicitărilor, polițiștii mun. Medgidia s-au deplasat la locul faptelor și au apreciat că se impune luarea declarațiilor la sediul poliției. Sediul din Medgidia al poliției naționale se află la o distanță foarte mică de clubul (...). Audierea concomitentă a tuturor celor afectați de „atac” nu era posibilă, iar polițiști nu au permis tuturor accesul în sediu. Astfel, în interior a pătruns (...)și alte două persoane. Ceilalți care au rămas afară s-au apropiat de club și acolo au observat parcat autoturismul lui (...), cel pe care îl considerau vinovat de violențele de la locuința lor. Membrii (...)au inițiat un atac asupra celor prezenți în club, au distrus autoturismul ce aparține lui (...) și un alt autoturism aflat în apropiere. Au fost distruse ferestrele clubului și s-a folosit o armă de foc.

Datorită amplitudinii evenimentului și folosirii armei de foc toți polițiști disponibili au fost chemați pentru conjugarea efortului de restabilire a ordinii publice, efectuarea actelor de cercetare la fața locului și a prinderii suspectilor.

Nu toți membrii familiei (...) au fost implicați, iar o parte dintre ei s-au retras către locuința lor(care fusese atacată anterior).

Șeful poliției mun. Medgidia la acea dată, comisarul (...) a sosit și el la sediul Poliției, chiar dacă era o zi de duminică.

La fața locului, chiar în timpul când se mai efectuau unele acte de cercetare, au sosit primarul municipiului, inculpatul din prezenta cauză, și șeful poliției.

Toată activitatea poliției se desfășura sub coordonarea efectivă a comisarului (...), (...) al serviciului investigații criminale.

Trebuie menționat că în comunitate exista percepția că cei care au provocat distrugerilor sunt „oamenii primarului” și din această cauza aceștia ar avea un curaj deosebit și ar fi protejați de acesta pentru a nu fi cercetați penal.

Așa cum am precizat mai sus la clubul devastat a venit și inculpatul, care a avut un schimb de replici cu administratorul societății ce deținea clubul respectiv – martorul (...). Din declarațiile date în această cauză rezultă foarte clar că cei doi nu se aflau în relații cordiale. De altfel, (...) a reproșat inculpatul că cele petrecute sunt din vina sa, datorită relațiilor sale cu atacatorii.

Inculpatul a pătruns în interiorul clubului și a încercat să poarte discuții cu unele dintre persoane prezente și cu (...).

Inculpatul nu a fost împiedicat să intre în zona cercetărilor, iar din probele administrate rezultă că nici alte persoane nu au fost împiedicate să intre, ceea ce conduce la concluzia că cercetările specifice fuseseră efectuate, iar urmele fixate sau în zona unde era permis accesul altor persoane polițiști nu mai desfășurau cercetări. Totuși în acele momente se luau declarații unora dintre martorii oculari sau persoanelor vătămate, în interiorul clubului.

Potrivit declarațiilor inculpatului prezența sa acolo se datora dorinței de a evalua pagubele și de a lua măsuri în cadrul protocolului de colaborare amintit mai sus pentru a preveni orice escaladare și de asigurare a sprijinului poliției comunitare din subordinea sa.

După plecarea de la club inculpatul susține că s-ar deplasat împreună cu martorul (...) la sediul Poliției, unde ar fi discutat cu acesta despre colaborare în sensul menționat.

Această susținere nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă și nici martorul (...) nu susține această situație. În consecință instanța nu va reține prezența inculpatului în sediul poliției, ulterior momentului deplasării la club. Este însă posibil ca prezența la sediul poliției și discuția avută cu șeful poliției să fie anterioară momentului deplasării la club. Acest fapt este mai credibil și este susținut și de martorul (...), iar contradicția poate fi apreciată în contextul în care declarațiile despre eveniment au fost după o perioadă de timp mai mare.

Rezultă din probele administrate că între (...) exista o relație de comunicare permanentă în baza acelui protocol de colaborare.

În mod cert rezultă din probele administrate că evenimentul a fost înregistrat chiar în timpul desfășurării de către un polițist rutier aflat de serviciu din mașină folosind aparatul radar.

Șeful poliției a solicitat ca o copie de pe această înregistrare să fie efectuată pe suport magnetic și să îi fie înmănată.

Ulterior inculpatul s-a deplasat la sediul Primăriei, unde a avut loc o întâlnire la care au participat (...), consilierul primarului în relația cu romii din localitate, fratele acestuia (...), (...), precum și martorii (...). Ulterior s-a alăturat și șeful poliției.

Instanța nu a putut stabili cu exactitate cine a fost inițiatorul acestei întâlniri–inculpatul sau (...), dar în mod cert întâlnirea a avut loc.

Instanța a reținut că o discuție a avut loc între inculpat și (...), care a chemat și pe fratele său (...). Potrivit celor susținute de cei doi, inculpatul și (...), discuția a fost în

sensul necesității asumării răspunderii de către cei implicați chiar dacă sunt rude ale lui (...) (fapt recunoscut de acesta) și repararea prejudiciului. În acest context (...) a luat legătura cu fratele său (...) și acesta a venit și el la întâlnire.

De reținut, că în timpul cât avea loc această întâlnire unele dintre persoanele implicate – victime sau martori, erau audiate de polițiști, de altfel (...) afirmă că a plecat la întâlnirea cu primarul după ce „ancheta s - a mutat la poliție”.

După ce (...) și cei doi martori ce îl însoțeau au ajuns la Primărie discuțiile s-au purtat pe tema reparării prejudiciului și a curățirii locului.

Cu toate acestea declarațiile date de către cei prezenți sunt contradictorii cu privire la conținutul celor discutate.

Conform declarațiilor martorilor (...) s-a încercat medierea cu privire la modul cum vor fi acoperite pagubele și s-a discutat despre curățarea locului de mizeria rezultată. Cu privire la acest aspect s-a conturat o contradicție cu privire la necesitatea înlăturării urmărilor, inculpatul susținând că este necesară curățarea imediată „pentru a nu afecta imaginea orașului”, iar (...) susținea contrariul, în sensul că urmele trebuie păstrate până televiziunile interesate de redarea celor petrecute vor filma și vor transmite despre eveniment.

În timpul acestei întâlniri în biroul inculpatului a venit și șeful poliției, martorul (...) care remis acestuia copia înregistrării realizate cu aparatul radar montat pe autoturismul poliției rutiere.

Conform declarației acestuia nu vizionase încă înregistrarea și nu cunoștea identitatea celor implicați, iar înregistrarea a fost remisă primarului nu pentru ca acesta să ascundă probele, ci în cadrul colaborării pentru restabilirea ordinii publice. De altfel, copia nu era singura care se putea obține, aparatul radar putând furniza oricâte copii era necesar.

În cursul aceleiași zile, întrucât din datele obținute de polițiști rezulta că membrii aceleiași grupări se înarmează pentru așteptarea eventualelor repercusiuni din partea celor atacați și este posibil să existe noi conflicte violente, s-a solicitat emiterea unei autorizații de percheziție la locuința „fam. (...)”. În același timp pentru că existau deja indicii cu privire participanți s-au emis și mandate de aducere pentru unii dintre membrii aceleiași familii.

Percheziția a demarat sub coordonarea martorului (...), în jurul orelor 15, iar mai întâi au intrat trupele speciale ce însoțeau polițiștii pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de aducere. O parte dintre cei căutați și care erau prezenți s-au sustras, iar alții au fost reținuți. Activitatea poliției a continuat cu efectuarea percheziției.

În timpul efectuării percheziției a venit inculpatul și a pătruns în spațiul curții imobilului percheziționat.

În apropierea locuinței unde se desfășura activitatea polițiștilor s-a adunat un public numeros alcătuit din persoane de etnie romă care se manifestau zgomotos, dar fără a deveni violenți. Aceștia precum și care locuiau acolo aveau credința că poliția se manifestă abuziv și anchetează cu precădere pe membrii familiei (...), nefăcând nimic în ce privește „gruparea rivală”.

Conform declarației inculpatului, dar care nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă prezența sa acolo era justificată de faptul că „cineva i-a dat un telefon” și l-a rugat să vină pentru că este posibil ca polițiști să acționeze abuziv, dar este posibil ca și cei care se adunaseră acolo să ridice probleme forțelor de ordine.

Conform declarației martorului (...) – coordonatorul activității poliției – inculpatul a cerut să vadă autorizația de percheziție, iar după ce a văzut-o s-a adresat mulțimii și le-a adresat îndemnul să stea liniștiți „că totul este în regulă”. Martorul arată că deși prezența inculpatului a produs o scurtă „stare de perplexitate polițiștilor” (câteva secunde), dar că această stare a dispărut după ce inculpatul s-a adresat mulțimii calmând agitația creată. Cu toate acestea, inculpatul a pretins și cercetarea celorlalți (gruparea lui (...)).

Prezența inculpatului nu a împiedicat desfășurarea actelor procedurale și chiar dacă ar fi încercat acest lucru, coordonatorul – comisarul (...) – avea autoritatea și mijloacele la îndemână pentru a înlătura orice interpunere în activitatea polițiștilor. De altfel, același martor, deși implicarea inculpatului era surprinzătoare, s-a adaptat situației nou create și a folosit prezența inculpatului în avantajul activității de poliție pentru a înlătura orice risc ca cei din mulțime să devină turbulenți și să fie nevoie de forță fizică pentru a asigura buna desfășurare a activității.

Declarațiile celorlalți polițiști audiați în calitate de martori și care au participat la efectuarea percheziției sunt în același sens.

Instanța nu poate reține cele afirmate în rechizitoriu în sensul că: „La insistența învinutului de a-i fi prezentate documentele, persoanele de etnie romă aflate în stradă, au năvălit pur și simplu spre echipa operativă, devenind recalcitrante și proferând injurii și amenințări la adresa acesteia, stare ce le-a fost creată de prezența primarului, la locul percheziției și sub falsa apreciere că polițiștii ar face un abuz.”, întrucât cele relatate nu sunt confirmate de declarațiile polițiștilor participanți la efectuarea percheziției.

În cursul aceleiași zile, în jurul orelor 19,30 – 20,30 ancheta penală era în plină desfășurare la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Medgidia. O parte dintre presupușii făptuitori se aflau în stare de reținere la dispoziția organelor de urmărire penală chiar în sediul parchetului.

În timpul desfășurării anchetei, inculpatul a sosit la sediul parchetului și a solicitat o întrevedere cu procurorul ce supraveghea activitatea de urmărire penală.

În acest scop a solicitat jandarmului de serviciu să îl anunțe pe procuror. Acesta a declinat cererea inculpatului, dar pentru că acesta nu a părăsit imediat sediul parchetului și luând legătura cu unul dintre cei reținuți, după o nouă aducere la cunoștință despre intenția de a avea o discuție cu procurorul de caz, prin intermediul martorului (...) – șeful serviciului cercetări penale – a acceptat să discute cu inculpatul și l-a invitat în birou unde au avut o discuție al cărei conținut nu este cunoscut.

Conform declarației inculpatului, din faza de cercetare judecătorească acesta a dorit să ia legătura cu procurorul întrucât evenimentul fusese amplu mediatizat în media națională și reporterii nu conteneau în solicitarea de informații, pentru a afla informații de ordin general, dar corecte care să fie furnizate presei.

În cursul urmăririi penale, dar și în cursul cercetării judecătorești s-a pus accent și pe activitatea de intermediere pe care inculpatul a realizat-o în vederea înlocuirii ferestrelor distruse în conflict.

Instanța apreciază că aceasta nu prezintă un interes practic pentru infracțiunea de care este acuzat inculpatul, dar se vor face câteva referiri și cu privire la aceste aspecte.

(...)a luat legătura cu martorul (...) pentru ca firma la care acesta lucrează să înlocuiască ferestrele distruse. Întrucât acesta nu putea asigura reparația, neavând cele

necesare și nici posibilitatea de obține tipul de sticlă necesar (având în vedere că era duminică) a rugat la rândul său pe martorul (...) să efectueze lucrarea. Acesta a acceptat și a realizat în cursul aceleiași zile reparația.

În rechizitoriu se acreditează ideea că inculpatul este cel care a solicitat efectuarea lucrării și că tot el a promis că va plăti.

Instanța nu va reține această afirmație, întrucât ea nu se bazează decât pe afirmații contextuale extrase din declarațiile martorilor, dar care lecturate în integralitate nu conduc la această concluzie. De altfel, probele administrate în faza de cercetare judecătorească infirmă în mod cert faptul că inculpatul și-a asumat repararea prejudiciului cauzat de atacatori.

Pe baza probelor administrate în urma căreia s-a reținut situația de fapt, instanța consideră că nu este întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizare a infractorului.

Conform celor reținute prin rechizitoriu inculpatul este acuzat de ajutorul pe care l-ar fi dat „atacatorilor clubului” (...), în timpul urmăririi penale în scopul îngreunării sau zădărniciii acestei proceduri fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii.

Prin urmare îndeplinirea conținutului constitutiv și stabilirea vinovăției trebuie analizate doar în raport de aceste elemente.

În legătură cu situația premisă, instanța a stabilit deja că aceasta există și constă în infracțiunile pe care cei condamnați amintiți la începutul expunerii au fost acuzați și apoi condamnați definitiv.

Elementul material al acestei infracțiuni este reprezentat prin „ajutorul dat infractorului”. Noțiunea de ajutor dat infractorului constă în orice activitate comisivă sau omisivă aptă să producă îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale. Ajutorul poate să fie, cu titlu de exemplu, ascunderea făptuitorului, ștergerea sau distrugerea urmelor infracțiunii sau probelor ce pot conduce la stabilirea situației de fapt sau a vinovăției făptuitorului, procurarea mijloacelor sau asigurarea sustragerii făptuitorilor de la procedurile legale, omisiunea de încunoaștința organelor de urmărire despre locul unde se află presupusul făptuitor sau unde se găsesc bunuri ce provin din săvârșirea faptei, etc.

Ajutorul ce se poate acorda unui presupus făptuitor poate fi chiar și mediat. Nu are importanță modul în care se acordă acest „ajutor”, ci doar dacă activitatea inculpatului este de natură să producă îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale.

Acuzația adusă inculpatului din prezenta cauză constă în aceea că, prin prezența sa repetată în locurile unde se desfășurau acte premergătoare sau acte de procedură specifice urmăririi penale, a intenționat în mod vădit să „îngreuneze sau să zădărnicească urmărirea penală”.

Din modul cum este definită această infracțiune rezultă că elementul material al laturii obiective trebuie să îndeplinească și anumite cerințe speciale sau esențiale: îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale, iar „ajutorul” trebuie să fie dat după săvârșirea faptelor „fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii.”

Îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale presupune un element volițional cu o puternică încărcătură subiectivă internă. Important este a se stabili dacă acest element volițional (scopul ce constituie cerința esențială) a fost exteriorizat sau prin

acțiunile inculpatului scopul este clar exprimat sau poate conduce la o concluzie evidentă în acest sens. Chestiunea prezintă relevanță întrucât urmarea imediată, periculoasă nu este necesar să se producă, ci doar să fie aptă să producă fără puțință de tăgadă acest rezultat. Din această perspectivă instanța nu va analiza dacă urmărirea penală a fost îngreunată sau zădărnicită și nu va analiza nici susținerile inculpatului în sensul că activitatea organelor de urmărire penală nu a fost afectată sub nici o formă deoarece urmărirea penală, judecata și condamnarea definitivă s-au produs în timp scurt.

Din materialul probatoriu administrat rezultă fără îndoială că inculpatul a fost prezent în locațiile unde s-au săvârșit infracțiunile sau unde se desfășurau acte procedurale (clubul devastat, locul efectuării percheziției domiciliare și sediul parchetului unde se desfășura ancheta penală). De asemenea, din probe rezultă, și nici inculpatul nu contestă, că a participat la întâlnirea unde s-au aflat (...) și (...) (...) (care conform informațiilor primare ar fi fost participanți la săvârșirea infracțiunilor) alături de martorii (...), (...) și (...). Nici inculpatul și nici martorul (...) nu contestă că s-au întâlnit în contextul evenimentului violent de la clubul (...) și au avut unele discuții pe această temă.

Cu privire la prezența inculpatului la locul săvârșirii faptelor – clubul (...).

Inculpatul a sosit în acest loc însoțit de șeful poliției din Medgidia în contextul în care actele de cercetare erau spre finalizare, iar perimetrul exterior nu mai era restricționat de polițiștii de la ordine publică. Reținerea unei situații contrare ar presupune că polițiștii au permis accesul unor persoane străine în timpul activității de fixare a urmelor și a cercetării criminalistice. Din declarațiile martorilor, chiar și ale șefului Poliției și alte persoane erau prezente în interiorul clubului. De altfel, chiar martorii (...) erau prezenți alături de administratorul discotecii, (...). (...) declară (fila 85) că la venirea inculpatului „la fața locului erau foarte multe persoane și nu pot să afirm cu exactitate dacă inculpatul era însoțit de cineva sau era singur” ” arăt că poliția nu l-a împiedicat pe primar să intre acolo pentru că de fapt nu împiedicat pe nimeni”.

Toți polițiști prezenți în acel loc și care au fost audiați în calitate de martori au declarat că inculpatul nu încercat să interfereze în vreun cu activitatea pe care o desfășurau și că acesta nu interacționat sub nici o formă cu ei.

Martorul (...) – polițist declară (fila 163): „când am ajuns acolo evenimentul se terminase..., la un moment dat a venit primarul, din locul unde mă aflam nu am putu să văd ce a făcut primarul”.

Martorul (...) – tehnician criminalist, declară: „atunci când a venit inculpatul cercetările la fața locului se desfășurau numai la interior... inculpatul nu a interacționat în vreun fel cu mine, personal... pe nici unul dintre colegii mei prezența primarului nu i-a influențat în vreun fel nici pozitiv nici negativ. Nu l-am văzut pe inculpat dând dispoziții vreunui polițist să facă sau nu facă ceva ce ar reprezenta atribuții de serviciu”.

Martorul (...) – polițist, declară (fila 182): „primarul nu a intervenit în activitatea polițiștilor în nici un fel, nu a dat indicații sau a încercat să influențeze pe mine sau pe vreunul dintre colegii mei în legătură cu activitățile pe care le desfășuram, ne-am continuat activitatea nestingheriți..

Martorul (...) – polițist, declară (fila 184): „cât timp am fost acolo (club) nu am văzut ca acesta (inculpatul) să se adreseze polițiștilor în vreun fel...”

În momentele cât inculpatul a fost prezent la sediul clubului, nici șeful poliției nu a interferat în activitatea subordonaților săi, acesta doar informându-se și asigurându-se că totul decurge normal.

Deși nu va reține ca și credibilă apărarea inculpatului cu privire la justificarea prezenței sale acolo, instanța nu reține că acesta prin simpla sa prezență a acordat vreun ajutor celor bănuiți de săvârșirea faptelor sau a încercat să pună în dificultate organele de cercetare folosindu-se de calitatea sa în scopul zădărnirii urmăririi penale.

Instanța apreciază că interesul inculpatului era mai degrabă legat de relațiile „speciale” pe care le avea cu unii dintre presupușii participanți și mai puțin în legătură cu imaginea orașului sau cu restabilirea ordinii publice, deși nu se va exclude și acest fapt cu desăvârșire.

Cu toate acestea, prin prezența sa, chiar dacă intenționa să acorde un ajutor făptuitorilor, această intenție nu a fost manifestată sau exteriorizată. De altfel, orice intervenție ar fi făcut era imposibil ca inculpatul, în calitate de primar, să producă vreo alterare a urmelor sau asigure scăparea de răspundere penală a celor implicați.

Organele de poliție națională sunt organizate pe principiul subordonării ierarhice, iar în această ierarhie primarul nu există.

Nici discuțiile purtate pe tema reparării prejudiciului, nu ar putut produce vreun efect asupra activității de urmărire penală, ci probabil numai o chestiune ce ar fi putut fi apreciată de instanțe la individualizarea pedepselor în cazul stabilirii vinovăției participanților. De altfel, chiar martorul (...) nu declară că inculpatul ar fi încercat să-l determine să retragă vreo plângere penală sau să se împace cu făptuitorii.

Instanța va înlătura declarațiile martorilor (...) și (...) cu privire la faptul că inculpatul ar fi intervenit direct în activitatea polițiștilor și ar fi încercat să îi intimideze pe aceștia în mod direct.

Declarațiile acestea nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză și au un profund caracter subiectiv determinat de prejudiciul suferit prin faptele unor persoane „asociate ale primarului”.

Declarațiile lui (...) nu se coroborează nici cu cele pe care acestea le-a dat în faza de urmărire penală (filele 39 -42 dosar urmărire penală).

De asemenea, declarațiile lui (...) din faza de urmărire penală nu fac nici o referire la intimidarea polițiștilor prezenți la cercetări.

Având în vedere cele expuse instanța reține că acțiunile inculpatului în contextul descris mai sus nu se încadrează în sfera noțiunii de „ajutor” dat infractorului.

Așa cum am arătat, chiar dacă s-ar putea presupune că scopul prezenței sale în acel loc era acela al favorizării atacatorilor nu se poate determina dacă această intenție a depășit faza internă, intelectuală, prin exteriorizare. De asemenea, din probele administrate nu rezultă că inculpatul ar fi întreprins vreo acțiune care să fie aptă să producă vreun rezultat în sensul îngreunării sau zădărnirii urmăririi penale.

Nu în ultimul rând se va reține și soluția de neurmărire penală dată față de martorul (...) de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța în cadrul căreia s-a analizat o activitate comună a inculpatul cu a acestui martor.

Întrucât între inculpat și membrii familiei (...) exista o anumită relație care pe alocuri era grefată pe principii ce depășeau cadrul demnității ce o îndeplinea, inculpatul a încercat o mediere între unii dintre membrii grupului (...) și administratorul clubului devastat.

Aceasta s-a realizat printr-o întâlnire organizată la sediul primăriei și la care au participat (...), consilierul personal al primarului pe probleme sociale ce implicau comunitatea de romi din Medgidia, fratele acestuia, (...) (unul dintre participanții la agresiunile de la clubul (...)), (...) și doi însoțitorii ai acestuia (martorii (...)).

În cadrul discuției s-a ridicat chestiunea reparării distrugerilor provocate și cine va acoperi costurile reparațiilor.

Discuția pe această temă nu prezintă relevanță sub aspectul infracțiunii cercetate, întrucât demersul inculpatului pentru urgentă a prejudiciului nu este de natură să constituie un „ajutor” dat făptuitorilor, ci mai degrabă un beneficiu pentru persoana vătămată. Așa cum am afirmat și mai sus repararea prejudiciului ar fi putut aduce un beneficiu „infractorilor” doar sub aspectul individualizării pedepselor.

Ceea ce interesează în mod particular este prezența lui (...) și a lui (...), precum și gestul șefului poliției de a înmâna o copie de pe înregistrarea video a evenimentului.

(...) a fost condamnat definitiv pentru participarea sa la săvârșirea faptelor din data de 09 04 2006, în ciuda faptului că susține neimplicarea sa în declarațiile date în faza de cercetare judecătorească în prezenta cauză. Prin urmare, susținerile acestuia, în acest sens, vor fi înlăturate. (...) nu a fost trimis în judecată și prin urmare se poate reține că nu a participat la acele fapte, deși a fost suspectat.

Sub aspectul infracțiunii de favorizare a infractorului este important dacă inculpatul cunoștea în mod cert implicarea celor doi în evenimente și dacă, în același timp cunoștea că organele de poliție îi caută pe cei doi și nu a anunțat despre locul unde pot fi găsiți și prin aceasta ar fi putut zădărnici sau îngreuna urmărirea penală. Nu are relevanță dacă față de vreunul dintre ei începuse sau nu urmărirea penală.

Datorită cursului evenimentelor ce au avut loc în comunitate - atacul asupra familiei (...) și atacul represiv al acestora de la clubul (...) și datorită relației strânse între inculpat și unii dintre cei implicați - victime și/sau agresori, instanța va reține că în mod cert inculpatul cunoștea sau avea elemente de apreciere puternice care să îi permită concluzia implicării celor din familia (...). Cu toate acestea nu se poate stabili dacă acesta cunoștea sau nu care dintre aceștia au participat efectiv.

Conform declarațiilor date de polițiștii implicați în activitatea de cercetare încă din primele momente se conturase un cerc de suspecti și rămânea a se stabili care dintre aceștia au participat sau nu. Conform declarațiilor sale, inclusiv șeful poliției nu cunoștea încă toate detaliile anchetei ce era în plină desfășurare și deși ținea legătura cu inculpatul nu i-a transmis acestuia vreo informație clară în acest sens.

Deși instanța nu poate stabili cu exactitate momentul exact în care întâlnirea din sediul primăriei a avut în lipsa oricăror elemente de certitudine, în mod cert aceasta a avut loc la scurt timp după ce inculpatul a fost prezent la club, dar înainte de momentul în care a avut loc percheziția.

Conform declarației martorului (...), acesta ar fi adus la cunoștința inculpatului că în eveniment au fost implicate rude ale sale - „frați”, dar fără a nominaliza vreunul dintre aceștia.

Declarațiile martorilor care au participat la această întâlnire sunt contradictorii cu privire la toate detaliile și aspecte discutate acolo.

Dar din toate aceste declarații se conturează faptul că s-a încercat o mediere pe tema reparării prejudiciului și a curățării urmelor distrugerilor de către serviciul de specialitate al municipiului.

Instanța nu a putut reține că inculpatul a acordat un ajutor lui (...) prin faptul că acceptat ca și acesta să participe la această întâlnire și nici afirmația din rechizitoriu, nesusținută probatoriu, că ar fi asigurat refugiu în sediul primăriei celor căutați de organele de poliție – (...) și (...) și prin aceasta a produs întârzierea urmăririi penale cu privire la faptul că unii dintre participanți ar fi fost prinși abia după câteva zile. Nu rezultă cum inculpatul ar fi îngreunat reținerea numiților (...), (...), (...) și (...) sau chiar a lui (...) (rechizitoriu – f. 9 și 9 verso) sau ce „ajutor” ar fi putut să le acorde acestora de vreme ce anterior au fost la dispoziția organelor de poliție și nici o măsură nu s-a luat împotriva acestora.

Afirmația că cei doi erau de căutați de poliție și „primarul îi ascunde” aparține martorilor (...), (...), dar care la rândul lor nu au anunțat organele de poliție că aceștia se află în biroul primarului și nu au fost acuzați la rândul de lor de săvârșirea aceleiași infracțiuni.

În contextul neclarităților ce rezultă din declarațiile martorilor instanța nu va reține că atitudinea inculpatului nu a fost în scopul favorizării suspectilor, ci în scopul așa zisei medierii cu privire la pagube, dar care așa cum am arătat mai sus nu poate aptă prin ea însăși să producă îngreunarea urmăririi penale.

Demn de menționat este și faptul că la acea oră urmărirea penală nu începuse încă la acel moment, iar pentru a putea reține îndeplinirea conținutului constitutiv al acestei infracțiuni (relativ la acest moment) este necesar ca „ajutorul să fie unul consistent, serios și vădit în detrimentul activităților de cercetare ca de ex. ștergerea sau distrugerea urmelor, ascunderea faptuitorilor, ascunderea bunurilor rezultate, etc.) simpla nedenunțare „preventivă” reprezentând pretenție excesivă în contextul în care detaliile nu erau încă lămurite. De altfel, acceptul participării la întâlnire într-un cadru relativ public, prin participarea celorlalți martori inclusiv a șefului poliției întărește această concluzie. O persoană urmărită penală nu poate fi ascunsă într-o instituție publică, într-un birou unde au participat mai multe persoane, iar din această perspectivă instanța nu reține că „primarul” nu avea o obligație specială în ce privește denunțarea celor prezenți, față de ceilalți participanți.

Întâlnirea neavând un caracter secret, ocult se presupune că prezența lui (...) și (...) era adusă la cunoștința publicului, iar organele de poliție puteau să ia cunoștință oricând de acest fapt.

Prin urmare, instanța reține că acțiunile inculpatului desfășurate în sediul primăriei nu întrunesc condițiile laturii obiective a conținutului constitutiv al infracțiunii reținute în sarcina acestuia. Prin această activitate nu s-ar fi putut produce efectul sau urmarea imediată – posibilitatea îngreunării sau zădărniciii urmăririi penale.

Cu privire la înmânarea copiei de pe înregistrarea video de către șeful poliției, instanța apreciază că nici acest fapt nu putea produce efectul cerut de textul de lege, întrucât acea copie nu reprezenta unicul suport probatoriu a celor filmate.

Cu privire la această chestiune lucrurile au fost tranșate prin soluția de neurmărire dată față de comisarul (...). De vreme ce lăsarea copieii inculpatului a fost considerată ca insuficientă pentru începerea urmăririi penale, fiind nerelevantă în ce privește pe șeful poliției aceeași ar trebui să fie soluția și față de inculpat.

De altfel, copia înregistrării aflată în posesia inculpatului nu putea constitui un ajutor dat „infractorilor” în condițiile înregistrarea putea fi reprodusă în mai multe copii.

Cu privire la prezența inculpatului la locul desfășurării percheziției domiciliare aprecierile instanței sunt relativ aceleași cu cele făcute mai sus cu privire la prezența la clubul atacat.

Deși la fel de inoportună și necorespunzătoare, interferarea în desfășurarea percheziției nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a infractorului.

Nu este relevant dacă prezența inculpatului a avut un efect negativ sau benefic asupra desfășurării activității de poliție, ci doar dacă prin prezența sa a intenționat efectiv să îngreuneze munca polițiștilor sau dacă prezența este aptă să poată fi considerată „ajutor dat infractorilor” și aptă să producă efectul specific acestei infracțiuni.

Chiar dacă s-ar putea reține în mod cert că aceasta a fost intenția inculpatului tentativa sa ar fi una absolut improprie. Nu poate fi acceptat punctul de vedere că simpla prezență a unui primar în activitatea de efectuare a percheziției de către organele de poliție ar putea produce îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale având în vedere lipsa de autoritate a acestuia în fața ofițerului de poliție coordonator și a forțelor pe care acesta le avea la dispoziție.

Cu toate acestea, deși se pare prezența sa a fost chiar în beneficiul activității desfășurate de polițiști (conform declarațiilor acestora date în faza de cercetare judecătorească), implicarea inculpatului nu este de admirat sau laudabilă, fiind total necorespunzătoare statului de demnitar local.

Simpla interferare în activitatea organelor statului cu atribuții de cercetare și urmărire penale nu constituie infracțiune și nici nu intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizare a infractorului dacă nu reprezintă un „ajutor dat infractorului.

Aceleași vor fi argumentele și cu privire la solicitarea inculpatului, prezent la sediul parchetului în timp ce se desfășurau acte de urmărire penală, de a lua legătura cu procurorul ce coordona activitate de instrucție penală chiar și pentru interesul obținerii de informații pertinent care să fie oferite presei (așa cum susține inculpatul).

În legătură cu acest moment există și o dificultate în a stabili dacă inculpatul a acționat în scopul zădărniciirii urmăririi penale deoarece în afară de faptul că a fost prezent acolo nu se poate stabili în ce măsură a acționat în sensul „ajutării” celor cercetați.

Discuția purtată în particular cu procurorul de caz rămâne necunoscută în lipsa unui mijloc de probă care să confirme că inculpatul a încercat să intimideze sau să determine pe procuror să facă sau nu facă ceva în cadrul atribuțiilor sale ce ar fi reprezentat îndeplinirea conținutului constitutiv al infracțiunii pentru care este trimis în judecată.

Spre deosebire de celelalte momente care s-au petrecut în public și au putut fi percepute de un grup mare de persoane, acesta s-a petrecut într-un birou fără ca alte

persoane să poată afla despre intențiile inculpatului, deși orice presiune sau acte de determinare exercitate față de procuror ar fi putut să conducă concluzia realizării urmăririi periculoase – împiedicare înfăptuirii justiției, sub aspectul că procurorul avea puterea(teoretic) să dea o soluție favorabilă „infractorilor”.

Prin urmare afirmațiile procurorului din rechizitoriu nu pot rămâne decât în acest stadiu – de afirmații, întrucât același procuror a instrumentat și urmărirea penală în prezenta cauză și a dispus trimiterea în judecată, în loc ca declarația sa(în calitate de martor) ce ar fi avut puternic grad de credibilitate, cu privire la scopul intervenției inculpatului, să fie folosită în interesul urmăririi penale.

Întreruperea activității procurorului pentru câteva minute nu poate fi caracterizată drept „îngreunarea urmăririi penale”.

Prin urmare și sub aspectul acestei acțiuni a inculpatului instanța nu poate reține îndeplinirea conținutului constitutiv al infracțiunii de care este acuzat.

Instanța a apreciat că, nici în contextul în care toate acțiunile inculpatului ar fi analizate împreună nu este îndeplinit elementul material a laturii obiective a infracțiunii de favorizare a infractorului.

Toate activitățile sale conjugate în contextul evenimentelor petrecut în data de 09 04 2006 nu pot fi considerate ca un ajutor dat celor implicați în scopul îngreunării sau zădărnirii urmăririi penale.

Chiar dacă s-ar putea considera că activitățile inculpatului reprezintă elementul material al acestei infracțiuni, nu există o urmare imediată sau periculoasă deoarece nu s-a creat o stare de pericol pentru normala desfășurare a activității de înfăptuire a justiției.

Activitățile inculpatului luate individual sau per ansamblu nu au fost apte să creeze o stare de pericol pentru buna desfășurare a actelor premergătoare sau urmăririi penale ce se desfășura față de „atacatori”.

Întrucât nu a săvârșit acte de natură a ascunde urmele infracțiunii, nu a ascuns pe făptuitori, etc., simpla prezență în locațiile unde se desfășurau activități specifice muncii de poliție sau de instrucție penală nu este suficientă pentru a crea o stare de pericol. De altfel, inculpatul în calitatea lui de primar nu avea nici un fel de autoritate asupra polițiștilor sau procurorului, iar prezența a fost tolerată de organele de poliție, inclusiv de șeful acestora, în condițiile în care îndepărtarea sa se putea realiza extrem de ușor ca și în cazul oricărei alte persoane.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Medgidia, criticând-o sub aspectul nelegalității și netemeiniciii.

Prin decizia penală nr. 174 din 11 mai 2011 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul penal nr.1190/256/2009, în baza art. 379 pct. 1 lit. b C. Pr. Pen s-a respins, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Medgidia, împotriva sentinței penale nr. 1113/P/25.05.2010 pronunțată de Judecătoria Medgidia, în dosarul nr. 1190/256/2009 .

În baza art. 192 alin. 3 C. Pr. Pen. cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

În termen legal împotriva acestei sentințe a declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, criticând-o pentru greșita respingere a apelului declarat în cauză și coroborat criticând și hotărârea primei instanțe prin care, în

aprecierea recurentului procuror, în mod nelegal inculpatul a fost achitat privind săvârșirea infracțiunii prev. de art. 264 alin.1 cod penal.

Critica formulată de procuror se circumscrie cazului de casare prev. de art.385 ind.9 pct.18 cod pr.penală, iar motivul de recurs invocat este întemeiat și conduce la admiterea recursului de față.

În cauză, prima instanță a săvârșit o gravă eroare de fapt cu privire la situația rezultată din probele administrate, analizând trunchiat probatoriile și conducând la pronunțarea unei hotărâri nelegale de achitare a inculpatului.

Din probele administrate în cauză, rezultă că inculpatul fără a putea justifica aceasta prin vreo atribuție funcțională care i-ar fi impus să aibă respectiva conduită, s-a implicat nepermis atât în activitatea de cercetare penală efectuată de organele de poliție cât și în activitatea de supraveghere a urmăririi penale desfășurată de procuror ajutând, fără o înțelegere stabilită dinainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii pe numiții (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...)și (...) care au săvârșit mai multe acte materiale încadrate juridic în disp.art.323 alin.1 și 2 cod penal, art.321 alin.2 cod penal și art.217 alin.1 cod penal în scopul în scopul îngreunării urmăririi penale.

Ajutorul dat inculpaților a constat în emiterea unei dispoziții verbale față de lucrătorii subordonați în sensul intervenirii asupra stării materiale a locului săvârșirii faptei, deși organele de poliție nu efectuaseră cercetarea la fața locului și nu permiseseră acest lucru.

Același inculpat a ajutat pe susnumiții în vederea îngreunării urmăririi penale prin încercarea de implicare în activitățile judiciare având o atitudine intimidantă față de lucrătorul de poliție judiciară ce nu-i era subordonat și solicitându-i acestuia atât informații cu privire la activitatea desfășurată în cadrul primelor cercetări cât și prezentarea unei autorizații de percheziție pe care nu era în drept să o solicite.

Acțiunea inculpatului de a solicita o întrevedere cu procurorul care efectua supravegherea urmăririi penale se circumscrie aceleiași acțiuni de imixtiune nepermisă a unei persoane în activitatea organelor judiciare fără ca poziția și conduita inculpatului să poată fi justificată prin calitatea sa de primar al localității, întrucât nu avea atribuții cu privire la efectuarea anchetei judiciare și nici nu era obligat să se implice în mediatizarea cauzei ce nu se afla în competența sa funcțională.

În realitate, corectă interpretare a conduitei inculpatului astfel cum rezultă din probele administrate este aceea că prin activitățile desfășurate a încercat, pe de o parte să obțină informații cu privire la modul de desfășurare a cercetării penale fără a folosi calea prevăzută de legea privind informațiile de interes public și fără a justifica un interes concret acționând în sensul și în scopul intimidării organelor judiciare și a îngreunării urmăririi penale.

Inculpatul era conștient că prezenta sa și acțiunile sale puteau conduce la realizarea rezultatului vătămător, iar faptele sale întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a infractorului prev. de art.264 alin.1 cod penal.

Ca atare, urmează ca recursul declarat de procuror să fie admis, casându-se atât decizia pronunțată de Tribunalul Constanța cât și sentința Judecătoriei Medgidia și rejudecând, urmează a fi condamnat inculpatul pentru săvârșirea acestei infracțiuni la o pedeapsă cu închisoarea dozată în condițiile art.72 cod penal, spre minimul special, respectiv la 6 luni închisoare.

Ținând seama de faptul că rezultatul vătămător urmărit nu s-a produs, curtea apreciază că pronunțarea pedepsei este suficientă pentru ca în viitor inculpatul să nu mai săvârșească infracțiuni și, constatând îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege va suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate pe un termen de încercare de 2 ani și 6 luni în condițiile art.82 cod penal.

De asemenea, vor fi suspendate condiționat și executarea pedepselor accesorii prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II a și lit.b cod penal ce se aplică inculpatului, atrăgându-i-se atenția asupra disp.art.83 cod penal.

În temeiul art.192 cod pr.penală, inculpatul va fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Vor fi înlăturate din hotărâri mențiunile contrare prezentei decizii.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

În temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.”d” Cod procedură penală,

Admite recursul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, împotriva deciziei penale nr.174/11.05.2011 a Tribunalului Constanța și a sentinței penale nr.1113/25.05.2010 pronunțată de Judecătoria Medgidia;

Casează hotărârile recurate și rejudecând dispune:

În temeiul art.345 alin.2 cod procedură penală;

Condamnă pe inculpatul (...)– fiul lui (...) și (...), născut la (...)în oraș (...) județul (...), domiciliat în (...), județul (...) CNP (...) pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului prevăzută de art.264 alin.1 Cod Penal la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În temeiul art.81 Cod Penal suspendă condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani și 6 luni.

Aplică inculpatului pedeapsa accesorie prin interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit.b Cod Penal.

Suspendă condiționat și executarea pedepsei accesorii.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.83 Cod Penal.

Obligă inculpatul la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, de 2.500 lei.

Înlătură dispozițiile contrare.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 07.10.2011.

Președinte,
Zoița Frangu

Judecător,
Marius Cristian Epure

Judecător,
Dan Iulian Năstase

Grefier,
Iulia Chiru

Jud.fond – A.I.Burtescu
Jud.apel – A.Ardeleanu/N.Apzait
Red.dec.jud. – M.C.Epure
Tehnodact.gref. – C.Cosma
2 ex./14.11.2011

WWW.JURI.RO